

Universitat de Lleida
Sindicatura de Greuges

MEMÒRIA
2005

© Edicions de la Universitat de Lleida, 2007
Maquetació i disseny: Servei de Publicacions de la UdL
Imprimeix: Arts Gràfiques Bobalà
DL: L-103-2007

Índex

Presentació	5
Introducció	7
La Sindicatura de Greuges a la Universitat de Lleida	11
Títol desè. La Sindicatura de Greuges	11
Informe de les actuacions	15
Expedients admesos a tràmit	15
Expedients sense resolució expressa	39
Altres qüestions ateses per la sindicatura	42
Dades estadístiques	43
Altres activitats de la Sindicatura	45
VIII Trobada estatal de defensors universitaris	45
Conclusions	51

Presentació

Com és habitual, un cop a l'any la Sindicatura de Greuges presenta la memòria anual de les seues activitats. Es tracta de comprovar l'estat de salut de la Universitat, que des de sempre ha apostat per la transparència i la defensa de les persones que la integren.

A jutjar pels resultats, podem afirmar que avui, a la Universitat de Lleida la conflictivitat és molt baixa. Vull pensar que aquest benestar és fruit de l'harmonia en què intenten treballar i conviure les persones que la integren; els estudiants, els professors amb dedicació especial als alumnes i a la millora de la docència, el personal d'administració i serveis amb un tracte cordial i eficient, sense oblidar l'esforç dels òrgans de govern per servir la comunitat universitària.

Tanmateix, tenim la sort que, quan a la convivència diària de tots aquests elements hi aflora algun problema, podem comptar amb la col·laboració abnegada i pacient de Miguel Gil Martín, el nostre Síndic, que com sempre, ha sabut escoltar i transmetre suport a tots aquells que l'han necessitat, oferint-los la seua ajuda i consell; consell que moltes vegades, de ben segur, haurà evitat una queixa formal.

Si, com diu el Dr. Raül Romeva, "el problema per si mateix no és el conflicte, sinó l'ús que se'n fa i la manera com es gestiona", podem afirmar que la nostra Universitat gaudeix d'una bona salut i està en bones mans.

Joan Viñas i Salas
Rector

Lleida, novembre de 2006

Introducció

Per segon any consecutiu comparec per presentar-vos la Memòria de les activitats de la Sindicatura de Greuges durant l'any 2005, d'acord amb el que estableixen els Estatuts de la Universitat de Lleida.

D'acord, doncs, amb l'article 197 dels Estatuts, la missió del síndic és vetllar pel respecte als drets i llibertats dels membres de la comunitat universitària, així com pel bon funcionament de les activitats i els serveis de la Universitat, funció que comporta: atendre les queixes que presenten les persones que formen la Universitat i assessorar-les dels mitjans que tenen per defensar el seus drets; examinar si en les actuacions dels òrgans s'ha infringit la normativa vigent o si s'ha aplicat correctament; col·laborar amb les autoritats universitàries en tot allò que sigui de la seua competència; tenir un contacte permanent amb els diferents defensors universitaris de l'Estat espanyol per unir opinions respecte a molts dels problemes que, d'una forma similar, es presenten en les diferents universitats, així com donar a conèixer la Sindicatura, perquè tots els afectats per una resolució sàpiguen que tenen la facultat d'acudir-hi i que, malgrat que les seues recomanacions no tinguin caràcter vinculant, suposa un assessorament independent i imparcial per als organismes que han de decidir.

Fetes aquestes consideracions, passo a exposar l'activitat desenvolupada durant l'exercici del 2005 que, com es podrà observar, no és prolixa, la qual cosa significa, com el que vaig exposar en la Memòria anterior, que la manera de procedir de la Universitat és correcta, sobretot perquè la Sindicatura de Greuges és un mitjà que té la missió de vetllar pel compliment dels drets que les normes concedeixen als integrants de la comunitat universitària; això es demostra amb el

contrast que hi ha amb el nombre de queixes que es presenten a aquesta Universitat, en relació a altres universitats amb una comunitat universitària similar a la nostra i tenint con compte el temps que la Sindicatura porta funcionant i la publicitat que se li ha donat, que la fa degudament coneguda.

Entre les queixes formulades que es detallen en la Memòria figuren la d'un alumne per l'incompliment de la prohibició de fumar dintre de l'espai reservat als no fumadors; la d'un altre estudiant perquè no es facilitava el programa de les assignatures en espanyol, que es va resoldre amb un contacte amb el centre corresponent, que no va posar cap impediment per fer-ho en aquest idioma; la d'un professor que havia estat jubilat als 65 anys per tenir la seua plaça de professor vinculada a l'assistencial; la d'un altre professor perquè no se li va avaluar el temps que va estar excedent per serveis especials, i tres queixes d'alumnes de l'ETSEA per no haver estat admesos a l'examen del projecte de final de carrera per haver-se esgotat els terminis a conseqüència de l'extinció del pla d'estudis de la seua titulació.

Al Claustre de l'any passat es va presentar el projecte de Reglament sobre l'organització i el funcionament de la Sindicatura de Greuges que prèviament s'havia sotmès a informació. Després d'acceptar alguns suggeriments fets pels òrgans jurídics de la UdL, i amb una petita indicació efectuada per un membre del Claustre en el moment de la seua exposició, va ser aprovat per assentiment. <http://www.udl.cat/organs/sindic/marc-legal.html>

A més de la resolució de les queixes, una missió important de la Sindicatura és —abans de formular una queixa— escoltar tota persona de la comunitat universitària que cregui que s'han vulnerat els seus drets, motiu pel qual en tot moment s'ha estat obert a qualsevol audiència per mitjà de l'entrevista, cosa que, fins a cert punt, fa que moltes vegades es disminueixi el nombre d'expedients, ja que després de les explicacions des del punt de vista jurídic se surt convençut que la interpretació de la normativa aplicada en cada cas ha estat la correcta i, conseqüentment, resultaria una mica inútil seguir el tràmit d'un expedient, independentment que es pugui acudir a la jurisdicció ordinària a la cerca d'alguna possibilitat sobre una altra interpretació, tot això sense coartar la llibertat per presentar la queixa i que segueixi el curs reglamentari.

Una altra de les funcions molt interessants —i que no es reflecteix en una memòria— és el contacte permanent, a través del correu electrònic, dels diferents síndics o defensors de les universitats de tot l'Estat espanyol per tractar problemes que es van plantejant, la qual cosa serveix per canviar impressions i per a l'estudi dels possibles casos que es puguin anar presentant, així com per discutir la manera de resoldre'ls, fet que ens ajuda molt per al desenvolupament correcte de la funció.

Cal ressaltar també les reunions que anualment tenim els síndics de Catalunya i les Balears, per la similitud de les qüestions que acostumen a plantejar-se en les diferents universitats, així com la trobada anual de tots els de l'Estat, on s'estudien problemes d'importància, les conclusions dels quals es lliuren a les autoritats corresponents per a una possible modificació de les disposicions o per elaborar-ne de noves.

Forma part de la funció del síndic la mediació en la discòrdia entre els diferents components de la comunitat, per tractar de conciliar-los i evitar haver d'acudir a la via jurisdiccional, que, generalment, sempre és llarga i costosa. Fins ara, però, i per sort, no he hagut d'intervenir en cap cas; dic per sort perquè demostra que no hi deu haver-hi conflictes d'aquest tipus.

Per acabar aquesta introducció vull agrair, com també vaig fer l'any passat, a tots els organismes, de dins i fora de la Universitat, la col·laboració que han donat a la Sindicatura quan m'ha calgut acudir-hi, així com al personal administratiu, per la seua dedicació i competència a les funcions que té encomanades, que és clau per a la bona marxa de la institució.

Miguel Gil Martín
Síndic de Greuges

Abril, de 2006

La Sindicatura de Greuges a la Universitat de Lleida

Els Estatuts de la Universitat de Lleida, DOGC núm. 3963, de 8 de setembre de 2003, diuen:

Títol desè. La Sindicatura de Greuges

Article 196. Nomenament i estatut

- La Sindicatura de Greuges es l'òrgan encarregat de vetllar pel respecte als drets i les llibertats dels membres de la comunitat universitària, així com pel bon funcionament de les activitats i els serveis de la Universitat.
- El Claustre elegeix el síndic o síndica de greuges per una majoria de dos terços dels membres presents que suposi, com a mínim, la majoria absoluta dels membres claustrals. El seu mandat és de quatre anys i pot ser reelegible consecutivament per una sola vegada.
- El síndic o síndica de greuges no està sotmès a cap mandat imperatiu ni a instruccions dels òrgans o les autoritats universitàries i actua amb independència i segons el seu criteri.

- El càrrec de síndic de greuges és incompatible amb l'exercici de la docència en els ensenyaments impartits pels centres de la Universitat. És també incompatible amb el desenvolupament de qualsevol altre càrrec universitari i amb la condició de membre dels òrgans col·legiats de govern.
- Correspon al Claustre l'aprovació del reglament d'organització i funcionament de la Sindicatura de Greuges.

Article 197. Funcions

Correspon al síndic o síndica de greuges l'exercici de les funcions següents:

- Conèixer les queixes que li siguin presentades per irregularitats o disfuncions detectades en el funcionament de les activitats i els serveis de la Universitat o per actuacions concretes dels seus membres.
- Promoure, a iniciativa pròpia, les comprovacions sobre els assumptes que consideri oportunes per vetllar pel respecte efectiu dels drets i les llibertats dels membres de la comunitat universitària i el bon funcionament de les activitats i els serveis de la Universitat.
- Presentar als òrgans de govern els suggeriments i propostes d'actuació que cregui convenients, així com recomanacions a les unitats i els serveis universitaris.
- Actuar com a mediador en els conflictes interns que se suscitin dins de la comunitat universitària, a sol·licitud de les diferents parts implicades.

Article 198. Tramitació de queixes i comprovacions d'ofici

- Qualsevol membre de la comunitat universitària pot dirigir-se al síndic o síndica de greuges mitjançant un escrit firmat en el qual s'exposin raonadament els fets i els motius de la queixa.

- El síndic o síndica de greuges pot no admetre les queixes que estiguin manifestament mancades de fonament o que siguin substancialment iguals a altres ja resoltes amb anterioritat. En tot cas, ha de motivar la inadmissió de les queixes, indicant, si escau, les vies de reclamació o recurs oportunes.
- Admesa una queixa a tràmit, el síndic o síndica de greuges ha de sol·licitar la informació pertinent als òrgans i els serveis universitaris, i ha de fer totes les comprovacions que consideri necessàries per a l'aclariment de l'assumpte. A aquest efecte, tots els òrgans i serveis de la Universitat i els membres de la comunitat universitària tenen l'obligació de col·laborar amb la Sindicatura de Greuges.
- Com a resultat de la tramitació de les queixes, el síndic o síndica de greuges pot formular recordatoris sobre el compliment dels deures legals als òrgans i els serveis de la Universitat que en cada cas resultin afectats, així com recomanar el canvi dels criteris d'actuació o l'adopció de noves mesures. Pot també suggerir als òrgans competents l'adopció de noves normes o la modificació de les ja existents. Si observa abús, negligència, arbitriarietat o irregularitat en la conducta d'algun membre de la comunitat universitària, li ho ha de fer notar i ho ha de comunicar a l'autoritat competent en cada cas formulant els suggeriments que consideri convenients.
- El síndic o síndica de greuges pot també iniciar i prosseguir d'ofici els procediments que consideri oportuns per a l'aclariment de qüestions vinculades amb el respecte als drets i les llibertats dels membres de la comunitat universitària i amb el bon funcionament de les activitats i els serveis. En aquests supòsits és aplicable el que es disposa en els dos apartats precedents.

Article 199. Informes al Claustre

El síndic o síndica ha de presentar al Claustre un informe anual sobre les queixes rebudes i les actuacions desenvolupades durant l'any, incloent-hi la referència als supòsits més problemàtics que

s'hagin plantejat. Igualment pot elaborar i presentar, a iniciativa pròpia o d'una desena part dels membres del Claustre, informes monogràfics sobre temes d'especial rellevància.

Informe de les actuacions

Expedients admesos a tràmit

Exp. 1/05

Un estudiant compareix a la Sindicatura per presentar una queixa perquè dintre del recinte de la Universitat s'hi fuma. Manifesta que habitualment es fa en els espais no autoritzats i observa que des dels òrgans competents de la Universitat no es fa cap gestió o actuació per impedir-ho.

Actuacions

La Sindicatura accepta la queixa i busca tota la normativa que hi ha sobre aquest tema, malgrat que se sap que està a punt de ser aprovat un projecte de llei de prevenció del tabaquisme que hom suposa que restringirà força aquest hàbit en els llocs públics. Actualment està en vigor la Llei 1/2002, d'11 de març, de tercera modificació de la Llei 20/1985, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència.

D'acord amb la normativa vigent i fins que entri en vigor la nova llei, el síndic es dirigeix al rector per fer-li la recomanació següent:

RESOLUCIÓ DE RECOMANACIÓ:

Excm. i Mgfc. Rector,

Atès que el Sr. _____ ha comparegut a la Sindicatura de Greuges per presentar una queixa per la violació constant de la prohibició de fumar dintre del recinte de la Universitat, em permeto fer-vos les observacions següents:

PRIMERA. A partir de la Llei 20/1985 de 25 de juliol, que ha estat modificada i complementada per altres lleis (la del 10 de maig de 1991, la del 10 de juliol de 1998 i, per acabar, la de l'11 de març de 2002), són moltes les disposicions dictades per la Generalitat de Catalunya sobre la prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència que prohibeixen fumar dintre dels centres d'ensenyament. A continuació ens referim als preceptes que ho regulen:

Llei 1/2002

Article 27.1. No es pot fumar en: "d) els centres d'ensenyament de qualsevol nivell". El punt 4 del mateix article diu: "s'ha de sol·licitar als comitès de seguretat i higiene en el treball i als comitès d'empresa, d'acord amb les funcions que la legislació vigent els assigna, llur col·laboració en la vigilància del compliment de la normativa establerta per aquesta Llei".

Article 28.2. Les prohibicions de fumar i de vendre tabac que estableixen els articles 24, 25, 26 i 27 han de ser objecte de la senyalització adequada en els vehicles, els centres, els locals i els establiments als quals són aplicables.

Article 28.3. Les zones per a fumadors dels vehicles, els centres, els locals i els establiments on se n'han d'habilitar han d'estar senyalitzades adequadament. En els rètols indicadors ha de constar-hi necessàriament l'advertiment que fumar perjudica el fumador actiu i el passiu.

La Llei no es limita a establir prohibicions, sinó que també fixa un règim sancionador pel seu incompliment que distingeix entre les faltes lleus i les greus. Entre les faltes lleus hi figura l'incompliment d'allò que estableix l'article 27, al qual ens hem referit anteriorment:

Article 46.1. Les infraccions d'aquesta Llei són sancionades d'acord amb la graduació següent: a) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 500.000 pessetes (3.005 €), llevat de les relatives als consum de tabac i de begudes alcohòliques pels usua-

ris de centres, locals, establiments o serveis, d'acord amb el que disposen els articles 26 i 27, les quals no podran excedir de 5.000 pessetes (30 €).

SEGONA. Davant d'aquesta regulació sancionadora ens trobem amb dificultats per a la imposició de la multa, ja que s'exigeix uns requisits que en els centres d'ensenyament són difícils de complir, atès que l'organisme sancionador, segons l'article 47, és l'òrgan del Consell Executiu responsable de les matèries afectades i les entitats locals malgrat que se suposi que la delegació territorial de l'organisme corresponent tingui facultats per a la imposició de les sancions lleus. Per poder imposar una sanció es requereix la denúncia prèvia i la tramitació d'un expedient on s'han d'aportar les proves corresponents, la qual cosa suposa que com que els centres d'ensenyament no tenen agents amb facultat denunciadora, correspon fer-ho a una persona particular o a un grup, que indiqui el nom o noms dels infractors i aporti les proves corresponents per poder ratificar-ho posteriorment, declarar, etc., fet que fa pràcticament impossible que hi hagi ningú disposat a passar per aquest tràngol.

TERCERA. Com ja dèiem anteriorment, si bé és difícil que es presenti una denúncia per totes aquestes dificultats, entenc que és procedent realitzar una campanya persuasiva on es facin constar no solament els efectes nocius que el tabac produeix a la salut sinó també les sancions que es desprenen de l'incompliment, així com la necessitat que hi hagi una denúncia per imposar-les.

Per tot el que he exposat anteriorment

RECOMANO:

Que, atesa la dificultat que existeix per sancionar els infractors de la prohibició de fumar, el Rectorat doni les ordres adients perquè en els rètols de senyalització dels llocs on no és permès de fumar, juntament amb les admonicions que estableix la Llei sobre els perjudicis del tabac per a la salut, s'hi faci constar que la infracció constitueix una falta castigada amb una multa i que tothom qui observi la infracció té la facultat de denunciar-la, requisit previ per a la seua correcció.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 18 de març de 2005

Resolució

El rector es va comprometre a complir la recomanació del síndic i el Vicerectorat d'Estudiantat va divulgar, el dia 2 de maig, per mitjà del correu electrònic, el projecte de llei que havia estat aprovat el dia 22 d'abril i que entraria en vigor l'1 de gener del 2006.

Exp. 2/05

Un estudiant de la Facultat de Medicina, que ja havia fet la petició al Vicerectorat de Docència i Estudiantat —sense obtenir-ne resposta—, va comparèixer a la Sindicatura per instar que els programes de les assignatures fossin traduïts al castellà amb la finalitat de tenir més facilitat en el moment de sol·licitar algun trasllat d'expedient a altres universitats d'arreu d'Espanya

Actuacions

Es va acceptar la queixa de l'interessat i el síndic va dirigir-se al Vicerectorat de Docència i Estudiantat per demanar la informació corresponent:

Excm. Vicerector de Docència i Estudiantat,

El Sr. _____, matriculat a la Facultat de Medicina, s'ha personat a la Sindicatura de Greuges per manifestar que el passat dia 7 de març us va sol·licitar poder obtenir els programes de les assignatures traduïts a l'espanyol amb la finalitat de facilitar els trasllats dels expedients acadèmics i que, malgrat que han transcorregut més de tres mesos, no ha rebut cap resposta.

És per aquest motiu que us demano que m'informeu de les accions que s'han fet des del Vicerectorat per atendre aquesta sol·licitud, de la qual us envio fotocòpia.

Us agraeixo l'atenció i resto a l'espera de notícies vostres.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 10 de juny de 2005

Resposta

El 17 de juny el vicerector va informar el síndic que havia fet les consultes pertinents i que la Secretaria de la Facultat li havia comunicat que tenia els programes genèrics traduïts al castellà i que en aquells moments s'estaven fent els tràmits per poder traduir els programes per cursos.

Exp. 3/05

Un professor de la Facultat de Medicina presenta una queixa perquè l'han obligat a jubilar-se de docent als 65 anys en compliment del marc estatutari de l'Institut Català de la Salut (ICS), ja que la seua plaça assistencial a l'Hospital Arnau de Vilanova estava vinculada a la de professor de la UdL.

La persona interessada indica que les places vinculades poden ser desvinculades per acord de les parts, i que existeix el precedent d'un altre professor al qual se li va desvincular la plaça i va poder continuar com a professor a la UdL.

Actuacions

El síndic va acordar iniciar l'expedient i va demanar informació a la cap del Servei de Personal i va consultar la legislació que hi havia sobre el tema. De tota la informació rebuda es despenia que depenia de la Comissió Mixta la determinació de la desvinculació o no de la plaça.

Amb tot, el síndic va fer la recomanació que s'indica a continuació:

RESOLUCIÓ DE RECOMANACIÓ:

Excm. i Mgfc. Rector de la Universitat de Lleida,

He iniciat un expedient arran de la queixa presentada pel Dr. _____, professor titular del Departament de _____ des de 1986 i cap del Servei _____ de l'Hospital Arnau de Vilanova des del 1970, a qui amb data 31 de juliol es va comunicar la jubilació en complir els 65 anys, d'acord amb el marc estatutari de l'ICS, i la UdL amb data 11 de juliol li va comunicar la jubilació per al 30 de setembre si en el termini de vint dies no comunicava la pròrroga al servei actiu a l'ICS, al·legant que les places vinculades poden ser desvinculades per acord d'ambdós parts. La persona interessada indica que a la UdL existeix el precedent d'un professor amb plaça vinculada que va causar baixa a l'ICS i va seguir de professor a la UdL.

Al considerar la queixa formulada cal tenir en compte els arguments següents, derivats de la situació professional del professor indicat i de la legislació existent sobre el tema:

PRIMER:

El Dr. _____ inicialment desenvolupava tasques en dos places orgànicament diferenciades: de cap del Servei de _____ a l'Hospital Arnau de Vilanova, des del 1970, i de professor titular de _____ a la Facultat de Medicina, des del 1986. La primera formava part del personal sanitari de l'ICS i la segona era de funcionari docent de la UdL, i consegüentment estava sotmès a dos règims diferents.

SEGON:

La Llei 14/1986, de 25 de juliol, general de sanitat estableix en l'article 105.1 que en el marc de la planificació assistencial i docent de les administracions públiques, el règim de concerts entre universitats i les institucions sanitàries podrà establir la vinculació de determinades places assistencials de la institució sanitària amb places docents dels cossos de professors de la universitat, les quals es proveiran per concurs entre les persones que hagin estat seleccionades en els concursos d'accés als corresponents cossos de funcionaris docents universitaris.

La Llei orgànica d'universitats, en l'article 61 diu que les places vinculades, d'acord amb el que es disposa en la Llei de 1986, es consideren com un sol lloc de treball que es regeix segons el que s'hi estableix.

TERCER:

Aquesta Llei deixa sense resoldre la situació que no es donava quan es va promulgar, com és la de la jubilació dels titulars de les dos places, l'assistencial i la docent, ja que tant l'ICS com la UdL en les seues disposicions respectives coincidien en la jubilació forçosa als 70 anys d'edat, tenint en compte que la Llei 55/2003, de 16 de desembre, que aprova l'Estatut marc del personal estatutari del Servei de Salut fixa l'edat de jubilació als 65 anys i la Llei 21/1994, de 29 de setembre, estableix l'edat de jubilació forçosa dels funcionaris docents als 70 anys, malgrat que es permeti de jubilar-se als 65, sol·licitant-ho prèviament, criteri que manté la disposició de la Secretaria de Finances i Pressuposts de 25 d'agost d'enguany en establir, entre els tipus de jubilació, la forçosa per edat dels funcionaris públics als 65 anys; en canvi exceptua alguns cossos, com ara els docents universitaris, en què serà als 70

anys, si bé els concedeix l'opció de jubilar-se als 65 anys si ho sol·liciten en la forma i terminis fixats pel reglament.

Si considerem:

- a) Que les places desenvolupades pel Dr. _____ eren totalment independents en els seus inicis.
- b) Que la vinculació es va fer amb posterioritat i de comú acord entre l'ICS i la UdL.
- c) Que la regulació de la jubilació era la mateixa en ambdós cossos fins a l'any 2004, quan es va modificar en un i no en l'altre —el docent—, en què segueix vigent la jubilació als 70 anys.
- d) Que en aquesta universitat existeix el precedent de la desvinculació d'una plaça de professor de l'assistencial.
- e) Que segons es té coneixement en aquesta Sindicatura, en les altres universitats catalanes no s'ha jubilat ningú de la funció assistencial fins que no s'ha produït la docent.

Per a tot plegat ens pot servir com a via interpretativa el Decret 68/2005, de 19 d'abril, del Departament de Salut sobre el personal emèrit de les institucions sanitàries de l'ICS, que es va dictar en execució d'allò que disposa l'Estatut marc de 2003 que, en l'article 2, diu que el que estableix el Decret no és aplicable al personal titular d'una plaça vinculada amb la universitat i que es regirà per les normes que regulen la figura del professor emèrit dins l'àmbit universitari, i reconeix que la universitat no pot immiscir-se en una disposició emanada d'un organisme que li és aliè, en nom de la justícia, atès que hi ha llacunes en la regulació de la vinculació ja que hauria d'haver-hi normativa sobre la desvinculació o solució dels problemes que sorgeixen de les discordances entre les disposicions que afecten una mateixa persona, per la qual cosa, si és possible, s'haurà de desvincular aquesta plaça perquè segueixi desenvolupant les funcions de professor en la matèria que impartia o, en cas contrari, se l'adscrigui, fins que arribi a l'edat de jubilació, a una disciplina que s'imparteixi en el mateix departament.

Amb tots aquests raonaments,

RECOMANO:

Que atesa la diversitat de les disposicions que hi ha sobre les places assistencials i les docents i en pro del principi d'igualtat i enfront de la

manca de competència de la universitat, per immiscir-se en les normes d'altres organismes, es proposi a la Comissió Mixta desvincular aquesta plaça assistencial de la docent per evitar els perjudicis que suposa el fet de no regular detalladament les disposicions per a les situacions que es puguin produir per aquesta disparitat i adscriure el professor, fins a l'edat de jubilació, a una disciplina que s'imparteixi dintre del mateix departament. No obstant això, el vostre criteri decidirà allò que legalment i en justícia cregueu procedent.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 19 de setembre de 2005

Resolució

La Comissió Mixta es va reunir a petició del rector i va estar d'acord que la plaça havia de ser vinculada per interès de la Universitat, ja que d'altra forma es faria impossible impartir la docència correctament.

La resolució signada pel rector el 30 de setembre de 2005 desestimava la petició del professor de poder continuar prestant els seus serveis a la UdL en una plaça no vinculada fins a l'edat de jubilació forçosa dels funcionaris dels cossos docents.

Altres actuacions

Atès que aquesta situació es dona a l'àmbit de tot Catalunya, el síndic de la UdL va posar els fets en coneixent del Síndic de Greuges de Catalunya:

De: Miguel Gil, síndic de greuges de la Universitat de Lleida

A: Il·ltre. Sr. Rafael Ribó, Síndic de Greuges de Catalunya

Atesa la recomanació efectuada per aquesta Sindicatura al Rectorat arran del problema plantejat per un professor titular de la Facultat de Medicina d'aquesta universitat, una situació que es dona a l'àmbit de tot Catalunya, poso en el coneixement vostre els fets següents:

Moltes de les places assistencials dels hospitals de l'ICS es van vincular amb les de professors de les facultats de Medicina, d'acord amb allò que s'estableix a la Llei 14/1986, del 25 de juliol, general de sanitat, que en l'article 105.1 diu que en el marc de la planificació assistencial i docent de les administracions públiques, el règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries podrà establir la vinculació de determinades places assistencials de les institucions sanitàries amb places docents dels cossos de professors d'universitat, les quals, un cop vinculades, es proveiran entre els seleccionats en els concursos d'accés als cossos corresponents de funcionaris docents universitaris i assistencials.

La Llei orgànica 6/2001, d'universitats, va regular i completar aquesta legislació dient, en l'article 61, que les places vinculades, d'acord amb el que es disposa en la Llei de 1986, es consideren com un sol lloc de treball que es regirà segons allò que s'hi estableix.

Aquesta última llei deixa sense resoldre un problema que no es dona quan es va promulgar, com és el de la jubilació dels titulars d'ambdós places, l'assistencial i la docent, ja que tant l'ICS com les universitats, en les seues disposicions respectives, coincidien en la jubilació forçosa als 70 anys. Ara, però, l'Estatut marc del personal sanitari, del 16 de desembre del 2003, fixa, en l'article 26, l'edat de jubilació forçosa als 65 anys, si bé, en el segon paràgraf, permet que continuïn fins als 70, sempre que ho hagin sol·licitat amb anterioritat, fet que pot concedir la institució tenint en compte les necessitats de l'organització; facultat de la qual ha fet ús l'ICS a Barcelona amb aquells professionals que tenien la plaça assistencial i docent vinculada. Contràriament, a Lleida no solament s'han jubilat aquells que exercien a l'hospital sinó també els que exercien ambdós funcions.

És, doncs, per aquestes situacions, que crec que fóra interessant que des del Síndic de Catalunya es fessin les gestions adients davant els òrgans corresponents perquè, llevat de casos excepcionals, es jubili tot-hom qui es trobi en aquestes condicions a l'edat que els correspongui a l'activitat docent o, si més no, que es desvinculi aquesta activitat i pu-

guin continuar impartint classe fins a l'edat fixada per la universitat: d'aquesta manera es resoldria el mal ús que es fa de la discrecionalitat en l'aplicació de la norma, diferent segons de la població.

Per a una millor comprensió de tot el que he exposat us envio adjunta còpia de la resolució que vaig dictar sobre el cas que comento.

Miguel Gil Martín
Síndic de greuges

Leida, 3 d'octubre 2005

La resposta del Síndic de Greuges de Catalunya va arribar el 9 de febrer de 2006, de la qual s'extrau el text següent:

D'acord amb la informació que se'ns proporciona i, un cop més, reme-
tent-nos al caràcter discrecional de la mesura del perllongament en el
servei actiu que l'Administració sanitària ha de justificar en el Pla
d'Ordenació de Recursos Humans i que en el cas de l'Hospital Univer-
sitari Arnau de Vilanova de Lleida no s'ha previst, se'ns fa avinent que
en el supòsit específic de les places vinculades és d'aplicació a més de
la normativa estatutària dels servies de salut vigent i la dels cossos do-
cents universitaris, el conveni vigent entre l'Administració sanitària i
cadascuna de les universitats.

Així, en el punt 5.1.2 del Conveni entre l'ICS i la Universitat de Lleida
s'atorga a la Comissió Mixta la competència d'informar amb relació als
supòsits de jubilació. Aquesta, pel contrari, no és una previsió que
contingui el Conveni amb la Universitat de Barcelona.

En conseqüència, se'ns informa que no existeix un tracte diferenciat
entre les facultats amb places vinculades per raó de territori [...].

Exp. 4/05

Queixa d'un professor a qui no se li permet optar al complement docent autonòmic perquè no se li avalua com a període docent el que va estar en situació de serveis especials

El professor al·lega, entre altres coses, que, de conformitat amb el previst en l'article 2.3c del Reial decret 1086/1989, de 28 d'agost, sobre retribucions del professorat universitari, a l'efecte de càmput del complement docent estatal sí se li ha tingut en compte el període de temps que es va trobar en situació de serveis especials i que, contràriament, a l'efecte del complement autonòmic no se li avalua aquest període.

Actuacions

El síndic recull tota la informació i documentació que li facilita el recurrent i consulta la normativa que hi ha sobre aquest tema, en especial el Manual d'avaluació docent del professorat de la UdL, aprovat pel Consell de Govern del 15 de març de 2005.

Un cop analitzada la documentació relativa al tema el síndic emet la recomanació següent:

RESOLUCIÓ DE RECOMANACIÓ:

El Dr. _____, professor titular del Departament de _____ de la Universitat de Lleida, ha presentat a aquesta Sindicatura un escrit, adjuntant-hi la documentació corresponent, en què manifesta que no ha pogut optar al complement docent autonòmic perquè no se li ha avaluat el període en què va romandre en situació de serveis especials.

Per a la resolució d'aquesta queixa cal tenir en compte la legislació i la normativa per tenir opció al complement docent, tant la de situació de serveis especials com la fixada per les universitats respectives.

Referent als efectes que produeix la situació de serveis especials, amb relació la funció que desenvolupa en aquest moment, la norma general —segons l'article 8 del Reial decret 365/1995 de 10 de març— és

que els funcionaris en aquesta situació rebran la retribució del lloc o càrrec efectiu que desenvolupin i no aquella que els correspongui com a funcionaris, i els computarà el temps que romanguin en aquesta situació als efectes d'ascens, consolidació de grau personal, triennis i drets passius.

Amb relació al complement específic per activitat docent, l'article 2.3c el RD 1086/1889, de 28 d'agost, sobre retribucions del professorat universitari diu que el professorat universitari podrà sotmetre l'activitat docent realitzada cada cinc anys, en règim de dedicació a temps complet o període equivalent si ha prestat servei en règim de dedicació a temps parcial, a una avaluació en la universitat en què hagi prestat el servei, la qual valorarà els mèrits que hi concorrin pel desenvolupament de l'activitat docent encarregada al seu lloc de treball.

Si comparem ambdós disposicions, i tenint en compte els efectes que produeix la situació de serveis especials, hem d'acudir necessàriament a la normativa específica que estableix cada universitat. A la UdL es té en compte el Manual d'avaluació docent del professorat, aprovat pel Consell de Govern del 15 de març d'enguany, i d'acord amb aquest Manual es va publicar la convocatòria d'avaluació que es va trametre a l'interessat el dia 23 de març del mateix any.

No ens consta que s'hagin fet al·legacions ni a la normativa ni a la convocatòria, ni que s'hi hagi presentat cap recurs en contra, motius pels quals han adquirit fermesa.

En aquesta normativa es parteix de la base que per a la concessió d'aquest complement s'avaluarà exclusivament el temps efectiu de la docència durant el quinquenni que s'avalua, el qual, en el cas del Dr. _____, com que no se li computen els serveis especials com a docència, la valoració ha de ser exclusivament del període que l'hagués impartit durant el quinquenni que s'avalua.

Un altra qüestió que es planteja és si el període que s'ha avaluat s'ha de tenir en compte per a l'avaluació següent. Sobre això considero que hauria de ser així ja que es tracta d'una activitat docent realitzada i degudament avaluada i que, com que no ho preveure la normativa, es pot acudir a la interpretació de l'esperit del Reial decret 1086/1989, que en l'article 2.3c *in fine* diu "el Profesor que cambie de Cuerpo conservará en el nuevo Cuerpo o plaza el componente por méritos docentes que tuviese adquirido en el anterior Cuerpo o plaza, al que se acumulará el que pueda obtener en sucesivas evaluaciones".

Amb tots els raonaments exposats,

RECOMANO:

Que al Dr. _____, professor titular de _____ d'aquesta universitat, se li tinguin en compte, en una successiva avaluació i a l'efecte del complement específic de docència, els anys avaluats en l'actual convocatòria amb la qualificació concedida i, per altra banda, que se li denegui la resta de la seua sol·licitud pels motius exposats.

No obstant això, aquest Consell de Govern amb el seu bon criteri pot resoldre de la manera que cregui procedent.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 19 de setembre de 2005

CONSELL DE GOVERN DE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA

Resolució

El Consell de Govern del 23 de setembre de 2005 de conformitat amb la recomanació del síndic va perdre els dos acords següents: 1) denegar la concessió del tram de docència autonòmic, i 2) tenir en compte els anys de docència efectiva en la propera avaluació per a la concessió del tram de docència autonòmic.

Exp. 5/05

Queixa d'un estudiant de l'ETSEA per no haver estat admès a l'examen del projecte final de carrera (PFC), perquè el va presentar fora de termini, malgrat que afirma que el tenia presentat des de feia dos anys.

L'alumne indica que ja tenia el PFC presentat i corregit pel tribunal assignat des de feia dos anys, i que no tenia coneixement de l'extinció del pla d'estudis de 1992 perquè resideix fora de Lleida des del 2000, motiu pel qual havia endarrerit la sol·licitud de l'examen.

Actuacions

El síndic va demanar informació a la Direcció d'Estudis corresponent i va haver de fer un seguiment de tot el procés, atès que no hi ha cap registre que indiqui la data en què l'estudiant lliura el PFC als membres del tribunal. Per altra banda, l'informe de la Direcció d'Estudis indicava que malgrat que el PFC estigués en poder dels membres del tribunal, aquest no havia estat lliurat a la Direcció d'Estudis, i per tant, no constava oficialment com a presentat.

Es va demanar a l'interessat que justificqués l'entrega del PFC als membres del tribunal. En aquest sentit, es van rebre a la Sindicatura dos notificacions, signades per dos membres del tribunal, que indiquen que tenien al seu despatx una versió del PFC del recurrent des de l'octubre de 2003 i que ja hi havien fet les correccions corresponents per poder ser defensat. A més, també va arribar a la Sindicatura la fotocòpia d'un fax enviat el 25 de setembre a la Direcció d'Estudis de l'ETSEA, signat pel president del tribunal, en què donava per presentat el PFC i fins i tot li atorgava una qualificació.

Amb tota aquesta informació, i atès que es podia justificar que el PFC estava presentat, com deia la persona interessada, des de feia aproximadament dos anys, el síndic va redactar la resolució de recomanació següent:

RESOLUCIÓ DE RECOMANACIÓ:

El senyor _____, alumne d'Enginyeria Forestal des de l'any 1998, presenta una queixa, segons l'escrit enregistrat en aquesta Sindicatura de Greuges el dia 11 d'octubre de 2005, en què manifesta que va sol·licitar oralment i per escrit (el 14 i 15 de setembre, respectivament) a la Direcció d'Estudis de l'ETSEA l'autorització per realitzar la defensa del PFC i que aquesta autorització li va ser denegada perquè no va entregar la sol·licitud de reserva de dia, hora i lloc amb anterioritat al 13 de setembre. L'interessat al·lega en la seua defensa que tenia el PFC presentat, entregat i corregit pel tribunal designat des de feia dos anys, i que només li faltava fer-ne la defensa; a més —diu— desconeixia l'extinció del pla d'estudis de 1992.

Des de la Sindicatura es va sol·licitar un informe al cap d'estudis de l'ETSEA sobre les circumstàncies concurrents al cas denunciat; l'informe va ser en el sentit d'exposar les disposicions legals sobre l'extinció del pla d'estudis de 1992 i la facilitat que la normativa havia concedit atorgant quatre convocatòries perquè els alumnes poguessin acabar els seus estudis i, a més, amb caràcter excepcional, dos convocatòries més, que també va concedir el rector i que han acabat el curs 2004-05. També hi feia constar que l'entrega del PFC no queda enregistrada en cap lloc i solament es pot considerar en fase de defensa quan es realitza el registre a la Direcció d'Estudis, juntament amb el full d'acceptació degudament signat pels membres del tribunal. L'informe diu que l'alumne estava matriculat per al curs 2004-05.

Independent que estigués enregistrat o no, el cert és que, segons consta en l'informe del tribunal, el PFC havia estat presentat, el dia 17 d'octubre de 2003 ja estaven fetes les revisions i correccions adients per ser defensat i en el document del 14 de setembre —aportat últimament pel Sr. _____ (president del tribunal)— es posava de manifest que el projecte estava finalitzat i que en la seua opinió mereixia la qualificació de notable.

El Reial decret de 8 de novembre de 1996 concedeix als alumnes el pla dels quals s'extengeix quatre convocatòries per aprovar tots el crèdits i, a més, estableix que el rector pot ampliar amb caràcter extraordinari el termini fins a dos convocatòries més, les quals van acabar el curs 2004-05; l'ETSEA va fixar com a data límit el dia 16 de setembre per a la defensa dels projectes, fet que significava presentar-los el dia 13 de setembre com a màxim, d'acord amb la regulació de les presentacions que establia que els PFC s'haurien de presentar tres dies abans de fer-ne la defensa. En aquest cas concret, a diferència dels altres que s'han

presentat en aquesta Sindicatura, encara que s'aprecia que l'alumne no ha complert correctament el que disposa la normativa de l'Escola respecte a la presentació de la documentació, que l'informe del tutor no es va donar fins al 14 de setembre i que fins al dia següent no es va trametre per fax al cap d'estudis; però atès que el projecte estava presentat al tribunal i degudament corregit des de feia més de dos anys, que l'alumne estava matriculat per a aquesta convocatòria i que els cursos, teòricament, comencen el dia 1 d'octubre i acaben el 30 de setembre, ho considero tot i

ACORDO:

Que, malgrat reconèixer que la resolució adoptada pel cap d'estudis està dictada correctament d'acord amb la normativa de l'Escola, en atenció a tots els motius assenyalats es consideri convenient recomanar al rector que, si hi ha una possibilitat de fixar una nova data per a la defensa del PFC d'aquest alumne concret, faci ús d'aquesta facultat.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 22 de novembre de 2005

Excm. i Mgfc. Sr. Joan Viñas, rector de la Universitat de Lleida

Resolució

D'acord amb la recomanació i tenint en compte l'excepcionalitat fonamentada pel síndic, el rector va acceptar el recurs presentat pel recurrent i el va autoritzar a defensar el PFC en la data que determini la Direcció d'Estudis del centre.

Exp. 6/05

Queixa d'un estudiant de l'ETSEA per no haver estat admès a l'examen del projecte final de carrera (PFC), perquè el va presentar fora del termini establert, a conseqüència de l'exhauriment del pla d'estudis del 1992

L'estudiant al·lega que només havien passat dos dies del termini establert i que el retard estava justificat per la complexitat del PFC. A més, en l'apartat d'organització temporal de la part experimental hi havia un temps estimat de cinc mesos per a l'elaboració, i la seua proposta va ser acceptada el dia 21 d'abril, és a dir, dos mesos després de ser presentada; i per tant el temps transcorregut entre l'acceptació de la proposta del PFC i la data límit d'entrega de la documentació era inferior als cinc mesos.

Actuacions

Des de la Sindicatura es va demanar informació a la Direcció d'Estudis del centre i es va cercar la normativa que hi havia sobre això, concretament la dictada per a l'extinció dels plans d'estudis: Reial decret 2347/1996, de 8 de novembre, així com l'acord pres pel rector d'atorgar automàticament les dos convocatòries de gràcia.

Un cop analitzada tota la documentació es va fer la resolució de recomanació següent:

RESOLUCIÓ DE RECOMANACIÓ:

El senyor _____, alumne de l'ETSEA, ha presentat una queixa, segons l'escrit enregistrat en aquesta Sindicatura de Greuges el dia 17 d'octubre de 2005, en què al·lega que va anar a entregar la documentació del PFC per als estudis d'Enginyeria Agronòmica del pla d'estudis de 1992 dos dies hàbils després del termini establert per la normativa, motiu pel qual no se li va permetre fer-ho malgrat tenir el PFC acabat i que la proposta hagués estat acceptada el dia 21 d'abril, sense que haguessin transcorregut els cinc mesos entre l'acceptació de la proposta i la data límit de l'entrega de la documentació. Segons l'alumne, amb això es produïa una contradicció entre el període concedit per l'ETSEA i la data límit d'entrega de la documentació.

Per a la resolució d'aquesta queixa, igual que per a les altres que s'han presentat amb el mateix tema, he de basar-me en la legislació sobre el canvi de plans d'estudis, regulació que s'inicia amb el Reial decret del 27 de novembre de 1987, modificat parcialment pels decrets del 10 de juny de 1994 i del 8 de novembre de 1996, on s'estableix que els plans d'estudis modificats totalment o parcialment s'extingiran temporalment curs per curs, si bé es concedeix, als alumnes pendents de superar assignatures, quatre convocatòries d'examen en els dos cursos acadèmics següents i, amb caràcter extraordinari, el rector pot concedir dos convocatòries més, facultat de la qual va fer ús, i al juliol de 2003 va ampliar dos convocatòries més que acabaven el curs 2004-05.

La mecànica de la presentació del projecte té diverses fases, consistents a presentar a la Direcció d'Estudis la sol·licitud de proposta, una memòria breu i l'expedient acadèmic i, seguidament, la Comissió d'Estudis aprova la proposta i assigna el tribunal que assessorarà l'estudiant durant la realització del projecte i, quan el consideri acabat correctament, donarà la conformitat per a la seua presentació.

Quan l'estudiant considera que ja té el PFC acabat ha de passar per la Direcció d'Estudis amb el títol definitiu del projecte per recollir el full de conformitat que signaran els membres del tribunal en senyal de vistiplau; el PFC, juntament amb aquest full, s'ha de presentar a la Direcció d'Estudis com a mínim tres dies hàbils abans de l'examen, i el tribunal fixarà el dia i l'hora per a la seua defensa, fet que s'ha de comunicar a la Direcció d'Estudis i convocar l'examen al tauler d'anuncis corresponent. L'ETSEA havia assenyalat com a data última per defensar els PFC el dia 16 de setembre, fet que significava que el dia 13 era l'últim dia per presentar els projectes.

Els tràmits que va fer el Sr. _____ consistien en una proposta de projecte presentada el dia 21 de febrer de 2005, en la qual constava que el temps estimat per a l'elaboració era de cinc mesos. Segons ell, li va ser aprovada pel tribunal el dia 21 d'abril, és a dir, dos mesos després de ser presentada. Caldria tenir en compte que, malgrat que el tribunal li concedia cinc mesos, aquesta facultat restava limitada a la normativa que l'ETSEA tenia fixada sobre la presentació i defensa dels projectes, normativa a la qual s'havia d'atindre i que no va complir.

Per tot això considero correcta la denegació efectuada pel cap d'estudis i

ACORDO:

La denegació, pels motius exposats, de la sol·licitud de proposar al Rectorat el que demana el Sr. _____, sens perjudici de la resolució que pugui adoptar el rector o, en cas que s'hi acudís, la de la jurisdicció competent.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 21 de novembre de 2005

Resolució

El rector va resoldre negativament el recurs presentat per l'interessat.

Exp. 7/05

Queixa d'un estudiant de l'ETSEA per no haver estat admès a l'examen del projecte final de carrera (PFC), perquè el va presentar fora del termini establert, a conseqüència de l'exhauriment del pla d'estudis del 1992.

L'estudiant al·lega que havia acabat totes les assignatures feia dos anys, que ja havia iniciat un projecte que no va prosperar i que a causa de les circumstàncies de treball, econòmiques i personals no havia pogut acabar el projecte en el termini previst, i per passar-se al nou pla havia de cursar 30 crèdits més, cosa molt difícil perquè viu i treballa fora de Lleida.

Actuacions

Des de la Sindicatura es va demanar informació a la Direcció d'Estudis del centre i es va cercar la normativa que hi havia, concretament la dictada per a l'extinció dels plans d'estudis: Reial decret 2347/1996, de 8 de novembre, així com l'acord pres pel rector d'atorgar automàticament les dos convocatòries de gràcia.

Un cop analitzada tota la documentació es va fer la resolució de recomanació següent:

RESOLUCIÓ DE RECOMANACIÓ:

El senyor _____, alumne de l'ETSEA, va presentar una queixa, segons l'escrit enregistrat en aquesta Sindicatura de Greuges el dia 24 d'octubre de 2005, en què al·legava que l'any 2001 es va canviar el pla d'estudis de 1992 i que feia més de dos anys que tenia aprovades totes les assignatures d'Enginyeria Agrària excepte el PFC, perquè no l'havia pogut finalitzar en el termini previst per circumstàncies de treball, econòmiques i personals.

Per a la resolució d'aquesta queixa he de basar-me en la legislació sobre el canvi de plans d'estudis, regulació que s'inicia amb el Reial decret de 27 de novembre de 1987, modificat parcialment pels decrets del 10 de juny de 1994 i del 8 de novembre de 1996, on s'estableix que els plans d'estudis modificats totalment o parcialment s'extingiran

temporalment curs per curs, si bé es concedeix als alumnes pendents de superar assignatures quatre convocatòries d'examen en els dos cursos acadèmics següents i, amb caràcter excepcional, es pot ampliar en dos convocatòries més.

El juliol de 2003, el Rectorat d'aquesta universitat, fent ús d'aquesta facultat, va concedir aquestes dos convocatòries que, consegüentment, vencien el curs 2004-05.

Com es pot comprovar per aquestes disposicions, les convocatòries de gràcia tenien inexorablement un termini d'extinció fix, que l'autoritat acadèmica ha d'aplicar necessàriament si no és que l'organisme competent dicta una resolució que modifiqui aquest precepte, fet que, en aquest cas, no ha succeït.

Sobre el Decret 49/2004 —que al·lega el sol·licitant—, considero que no és d'aplicació ja que es refereix a l'homologació de plans d'estudis i títols acadèmics perquè tinguin validesa en tot el territori de l'Estat espanyol, que és diferent de la qüestió plantejada, ja que no es tracta d'homologació sinó simplement d'acabament d'un pla d'estudis, i si hi ha els requisits per poder aprovar el projecte final de carrera, a més, ni hipotèticament es pot concedir ja que no es compleixen els requisits que fixa l'article 9 per aquesta suspensió.

Atès, doncs, que no hi ha cap modificació a la normativa, considero que no existeixen motius justificats per recomanar al rector la revocació de la resolució adoptada pel cap d'estudis. No obstant això, el sol·licitant pot dirigir-se al Rectorat per demanar-li aquesta mesura o, en cas contrari, pot acudir a la via jurisdiccional.

Amb els raonaments anteriors,

ACORDO:

No fer cap recomanació sobre la queixa presentada pel sol·licitant perquè crec que s'ha procedit amb legalitat en la resolució adoptada pel cap d'estudis.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 21 de novembre de 2005

Resolució

El rector va resoldre negativament el recurs presentat per l'interessat.

Expedients sense resolució expressa

Un aspirant a professor associat manifesta la seua queixa perquè diu que a la convocatòria s'hi ha presentat un professor que exerceix en una altra universitat catalana i se li ha admès la sol·licitud.

S'indica al professor que formula la queixa que no es pot dur a terme cap actuació ja que tothom que compleixi els requisits establerts en la convocatòria pot presentar-s'hi. Només en el cas que es concedís la plaça a algú que seguís exercint simultàniament les dos feines hi hauria motiu d'incompatibilitat, i el nomenament podria ser objecte d'impugnació.

Un professor manifesta la seua queixa perquè s'incompleix sistemàticament la llei que prohibeix fumar en llocs públics tancats i en centres de treball.

Aquesta queixa va ser rebuda per correu electrònic el dia 25 d'abril i va ser resposta, pel mateix mitjà, d'acord amb l'expedient 1/05. També se li va enviar una còpia de la recomanació que havia fet el rector.

Un estudiant becari predoctoral es queixa perquè s'ha vist obligat a cursar uns crèdits en una altra universitat catalana a la qual ha hagut de pagar la matrícula corresponent; havia demanat a la Gerència de la UdL el retorn de l'import pagat, però la petició li havia estat desestimada perquè no es correspon amb un ingrés realitzat a la UdL.

Aquesta queixa no es va poder admetre a tràmit perquè ja se li havia respost el recurs de reposició que exhaureix la via administrativa.

Una estudiant becada es queixa perquè per fer un trasllat d'expedient se li cobra el 25% més de l'import de la matrícula, d'acord amb l'article 5 del Decret 151/2005, de 12 de juliol.

Se li fa veure que aquest cobrament és legal i, a la vegada, se li indica que si té beca d'estudis, aquesta beca li podria cobrir l'import del 25%. No arriba a presentar la reclamació perquè ens manifesta que li han atorgat la beca per l'import total de la matrícula, inclòs el 25% de més.

Una persona que ha estat contractada eventualment a la UdL es queixa perquè no se li permet gaudir de la matrícula gratuïta.

Les condicions de treball de la interessada no complien els requisits establerts en la normativa de matrícules gratuïtes perquè no portava un curs sencer de contracte.

Un membre del personal d'administració i serveis (PAS) es queixa perquè la plaça que ocupa, de no haver-hi cap rectificació, sortiria a oferta pública.

S'estudia la documentació presentada i es demana un informe a Gerència. Amb posterioritat es rectifica l'oferta pública afectada i l'expedient resta aturat.

Un membre del PAS es queixa perquè en un concurs de mèrits no se li ha valorat el període que ha estat exercint una feina determinada.

No arriba a presentar la queixa perquè ja havia tingut resposta del recurs d'alçada que exhauria la via administrativa.

Una estudiant de l'ETSEA s'ha trobat amb la dificultat de no poder defensar el PFC perquè no el va presentar en el termini establert pel centre.

Aquesta queixa s'atén per telèfon, ja que truca des de fora de Lleida, i se li indica que les altres queixes del mateix tipus no han estat reeixides, i per tant, no li queda cap altra opció que presentar recurs contenciós administratiu.

Un estudiant que ha fet l'automatrícula es queixa perquè se li cobra 60€ aproximadament per gestió de matrícula, quan s'ha fet per internet.

Es respon el correu electrònic dient-li que els preus que es cobren per gestió de matrícula (53 €) estan regulats en el Decret 151/2005, de 12 de juliol, pel qual es fixen els preus per a la prestació de serveis acadèmics a les universitats públiques de Catalunya i a la Universitat Oberta de Catalunya per al curs 2005-2006 (DOGC 4426, de 14 de juliol, pàgina 21366).

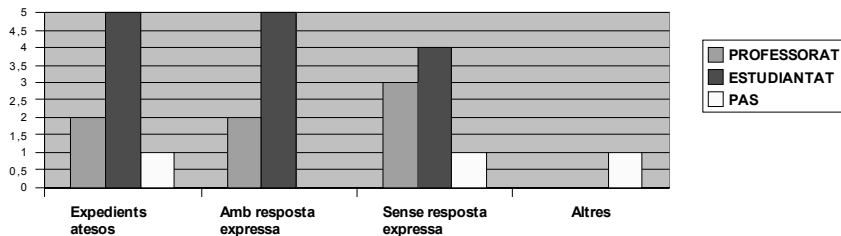
Altres qüestions ateses per la sindicatura

Com l'any anterior, i en resposta a la sol·licitud de l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat de Lleida amb motiu de la convocatòria del premi Alfons Borja, la Sindicatura de Greuges va ser dipositària dels sobres que es van rebre amb els noms dels candidats a aquest premi.

El dia 25 de setembre del 2004 es van lliurar a la persona responsable.

Dades estadístiques

EXPEDIENTS 2005

Altres activitats de la Sindicatura

VIII Trobada estatal de defensors universitaris

D'acord amb allò que és habitual cada any, al mes de juliol va tenir lloc una reunió dels síndics de Catalunya i les Balears, on cada assistent va exposar els assumptes d'interès que s'havien presentat durant l'any anterior i les solucions adoptades. Es va notar certa sintonia en l'actuació de totes les sindicatures.

Al mes d'octubre, concretament el dies 26, 27 i 28, va tenir lloc a Santander la VIII Trobada Estatal de Defensors Universitaris. Vam assistir-hi els representants de totes les universitats. Es van formar quatre taules de treball que van tractar sobre els temes següents:

- a) els instruments de verificació i millora de la qualitat docent del professorat
- b) l'estatut del becari
- c) les necessitats educatives que presenten els estudiants de perfil no convencional
- d) l'homologació de títols estrangers

En la primera taula es va parlar sobre si l'actuació del defensor universitari pot tractar aquests temes, considerant que estan previstos perfectament entre les seues funcions sempre que, segons la disposició addicional 14 de la LOU, vagin orientades a la millora de la qualitat universitària en tots els àmbits.

En l'exercici d'aquesta facultat és difícil determinar qui ha d'actuar i els instruments amb què compta per fer-ho. No obstant això, enfront de les queixes o indicis que apunten les deficiències greus en la qualitat docent d'un professor, la universitat no pot romandre impassible i ha de procurar cercar solucions per resoldre el problema.

Els objectius que pretenia el document eren els següents:

- a) Determinar quins instruments de verificació de la qualitat docent tenen les universitats espanyoles.
- b) Orientar sobre de quina manera el defensor universitari pot obtenir la informació necessària en cas de rebre alguna queixa relativa a la qualitat docent.
- c) Determinar quins instruments o eines de millora de la qualitat docent del professorat es troben a disposició de les universitats per atendre aquest problema.
- d) Establir diferents vies o procediments de millora de la qualitat docent del professorat que puguin seguir-se per articular l'aplicació de les eines esmentades, quan les indagacions realitzades pel defensor universitari, i per la resta dels òrgans competents en matèria de qualitat docent, confirmen el diagnòstic inicial.
- e) Procurar l'actuació, harmònica i coordinada del conjunt dels òrgans universitaris competents, en les accions orientades a millorar la qualitat de la docència del professorat, sense dispersió d'esforços i guiats per la finalitat comuna de contribuir en la millora del servei.

Les diferents universitats consultades han reconegut, en termes generals, la inexistència de ressorts adequats per afrontar aquests assumptes, si bé, però, algunes, com ara la Pompeu Fabra, van posar en marxa un programa de qualitat educativa, començant en la Comissió d'Avaluació que analitza els informes de qualitat sobre la base de les enquestes corresponents. La de Valladolid, la Politècnica de Catalunya i la de Castella - la Manxa han articular un complement de qualitat docent.

Entre les diferents dades i vies d'informació que tenen les universitats per verificar la qualitat docent del professorat hi ha les següents:

Queixes formulades al defensor universitari sobre la qualitat del professorat:

- directament.
- arran d'un altre problema (avaluacions, qualificacions, etc.).
- Queixes o incidències presentades als centres en què presti els serveis el professorat.
- Queixes o incidències presentades als departaments als quals estigui adscrit el professorat.
- Queixes o incidències formulades a membres del Consell de Direcció: Rectorat, Vicerectorat de Professorat, Vicerectorat d'Estudiants...
- Queixes o incidències rebudes a la inspecció de serveis.
- Enquestes d'opinió dels estudiants i altres mitjans d'avaluació periòdica de la qualitat docent.
- Percentatge d'alumnes assistents a classe.

En la segona taula, que tractava sobre becaris d'investigació, es va dir que, si bé els becaris d'investigació espanyols no han tingut tradicionalment un estatus clarament definit, el Reial decret 1326/2003, de 24 d'octubre, va promulgar l'Estatut del becari, que delimitava qui havia de ser becari, així com la seua integració en la Seguretat Social com a treballador per compte d'altri. La conclusió va ser que aquest estatut no ha complert les expectatives per a les quals es va aprovar.

Amb relació a la tercera taula sobre les necessitats educatives que presenten els estudiants de perfil no convencional, entre els quals es consideren: les persones adultes que no van tenir ocasió d'accedir a la universitat en el moment oportú i que ho fan un cop finalitzada la seua vida professional; les que inicien estudis al mateix temps que treballen; les que tornen a la universitat després de finalitzada una titulació per ampliar i/o actualitzar la seua qualificació i que també compatibilitzen amb altres activitats; les persones amb qualsevol tipus de discapacitat que exigeixen un dret a la normalització de possibilitats de formació universitària, o les persones procedents d'altres paï-

sos que tracten d'iniciar els estudis interromputs o de continuar-los a les universitats espanyoles i que han de compatibilitzar amb la seua activitat laboral.

L'objectiu principal és dur a la pràctica, en tota la seua extensió, el principi de formació i aprenentatge per a tothom i al llarg de tota la seua vida, la qual cosa suposa considerar els problemes i les disfuncions que el sistema universitari actual, així com el que es pretén configurar amb la implantació de l'espai europeu d'educació superior (EEES), genera en una sèrie de col·lectius.

Per últim, en la taula quatre, en què hi va participar el síndic de la UdL, es va tractar l'homologació dels títols estrangers. Aquest és un problema molt important per a l'Estat i les universitats ja que ha estat vertiginós l'augment de les sol·licituds d'homologació de títols, fet que ha provocat múltiples queixes a les universitats, junt amb la deficient infraestructura de què disposa el Ministeri per abordar aquesta demora. La importància del problema la destaca el Defensor del Poble que, en el seu Informe de 2004, ressaltava que les aplicacions de la normativa han suposat la presentació d'un gran nombre de queixes que han continuat creixent el 2005.

Entre moltes altres indicacions, l'informe diu:

1. La possibilitat d'elecció d'universitat per part de l'alumne que desitja accedir a l'homologació i la remissió a les normes que regeixen per als alumnes en cas de discrepar dels resultats de les proves, converteixen l'aspirant en alumne de ple dret, per la qual cosa la possibilitat d'intervenció dels defensors és clara, en el sentit d'assegurar el màxim la transparència i la uniformitat en tot el procés.
2. La situació especial legislativa espanyola en matèria de títols i competències professionals que habilita professionalment de forma automàtica el titulat, ha influït i influeix directament sobre tot el procés d'homologació, creant unes resistències importants en l'àmbit social i econòmic.
3. En atenció a les queixes rebudes en algunes oficines dels defensors, relatives a les proves actuals de conjunt, atès que l'article 17.3 del Reial decret 285/2004 preveu també la possibilitat

d'una prova d'aptitud, seria convenient que cada universitat hi establís una regulació.

4. S'hauria de dotar els centres que realitzen les proves dels mitjans necessaris perquè poguessin reconèixer als professors que participen en les homologacions algun tipus de mèrit docent vàlid per ser reconegut i acceptat en els processos d'avaluació dels mèrits docents. A més, cal pensar en alguna dotació econòmica per als centres en funció del nombre de candidats i la durada de les proves, especialment les de conjunt.
5. La funció de l'ANECA ha restat reflectida en la modificació del Reial decret 285/2004 que estableix el seu important paper d'avaluació de tot el procés d'homologació en els futurs estudis universitaris de grau. No obstant això, no podrà exercir aquesta potestat fins que no hagi transcorregut un any des de l'acabament del procés de renovació del nou catàleg de títols universitaris oficials.
6. ¿Seria bo que els centres oferissin docència als candidats, a cost real o públic, de forma que els permetés accedir a les proves d'homologació en les millors condicions?

A la Trobada va pronunciar una conferència el Sr. Salvador Ordóñez Delgado, secretari d'estat d'Universitats i Investigació, en què es va referir als temes que s'havien tractat i les solucions que el Ministeri anava donant, concretament en l'homologació de títols estrangers. Va examinar les disposicions que s'havien dictat referents a diferents sectors i els convenis i els tractats d'homologació amb diversos països. Atesa la quantitat d'homologacions que es presenten contínuament, i malgrat l'esforç fet pel Ministeri i les universitats, els terminis no s'han complert, si bé, però, per mitjà del Reial decret de 20 de febrer de 2004 i de l'últim del 2005 —que trasllada la competència als rectors de les universitats per als títols de doctorats, màsters i especialitats— s'han alleugerit els tràmits i la rigidesa en la forma de presentar la documentació.

També es va plantejar el problema que persones amb títol homologat no puguin exercir la professió a Espanya pels inconvenients que hi posen alguns professionals per admetre-les com a col·legiades, ja que exigeixen requisits que no té el títol en si mateix; s'accepta que a vegades hi ha dificultats per evitar aquests obstacles per les competències dels col·legis professionals.

Conclusions

Tot el que s'ha indicat en aquesta Memòria reflecteix les fites principals de la labor de la Sindicatura durant l'any 2005, com a continuació de tota la realitzada durant els anys anteriors i, malgrat que, com pot observar-se, les queixes no són gaires, considerem de molta importància que la figura del síndic sigui coneguda i sobretot que la comunitat universitària tingui a la seua disposició una institució que vetlli pel compliment dels seus drets.

Com a compendi podem exposar que l'actuació ha incidit principalment en l'àmbit del professorat i de l'alumnat.

Amb relació al primer hi ha hagut dos queixes. D'una banda sobre la jubilació d'un professor que tenia la plaça assistencial vinculada a la de docència i que s'hauria de desvincular la plaça per seguir com a professor fins complir l'edat de 70 anys, si bé en la recomanació es feia constar la disparitat de la legislació sobre l'edat de jubilació entre l'assistencial i la docent. La resolució va desestimar la desvinculació d'acord amb la legislació que hi ha sobre places vinculades: no obstant això, aquesta Sindicatura va dirigir-se al Síndic de Greuges de Catalunya exposant-li el fet perquè intervingués davant els organismes assistencials corresponents, ja que semblava que en els altres hospitals de Catalunya se seguís un altre criteri.

D'altra banda amb relació al complement de docència que s'ha d'aplicar pels sexennis també hi va haver una queixa per no considerar-se com a temps per al còmput total el transcorregut en situació d'excedència per serveis especials, fet que no donava lloc emetre un informe favorable en tot allò que sol·licitava, sinó no-

més en una part, i la resolució del Consell de Govern va estar d'acord amb aquesta recomanació.

Pel que fa a les queixes d'estudiants, hi va haver una referència a l'incompliment de la prohibició de fumar en els llocs assenyalats. Atesa la legislació que existia en aquell moment, malgrat la raó que assistia la persona denunciant, se li va fer saber la dificultat que hi havia a fer complir la llei a causa de diverses traves administratives, cosa que la feia quasi inoperant. No obstant això, se suposava que amb la nova legislació aquest problema restaria solucionat, com així ha estat.

Unes altres reclamacions de l'àmbit de l'estudiantat, concretament tres, provenien del canvi de pla d'estudis de l'ETSEA, a l'haver-se esgotat les convocatòries assenyalades en les disposicions corresponents. Encara que en els tres casos només els faltava la lectura del treball final de carrera, es va recomanar només la lectura d'un sol dels projectes, ja que havia estat presentat degudament molt temps abans de finalitzar les convocatòries i havia estat revisat pel tutor amb una proposició de qualificació de notable, i l'únic requisit que li faltava era la sol·licitud d'autorització de la lectura pública, i ho havia fet tres dies després de la data fixada per l'ETSEA. La resolució del recurs que havia estat interposat davant el rector, va ser la favorable a la petició. Pel que fa als altres dos expedients, en aquests casos es va denegar la queixa per no haver presentat el treball al tribunal dintre del termini que s'havia concedit.

Cal destacar que la labor de la Sindicatura no ha consistit solament a resoldre les queixes i tot el que consta documentat i que apareix a la Memòria, sinó que s'han mantingut moltes entrevistes, relacions amb els altres defensors i s'han atès totes les consultes rebudes, tant de forma presencial com per telèfon i correu electrònic.

Miguel Gil Martín